

№ 19 (239) Жовтень 2015 E-mail: chaspress@ukr.net

Василь Куйбіда: Місцеві вибори – шанс виправити ситуацію у місцевому розвитку

Виборча кампанія до місцевих рад добігає до завершення. Громадяни уже фактично визначили хто чого вартий і цієї неділі наділять політиків повноваженнями управляти місцевим господарством. В умовах децентралізації влади на новообрані ради лягає напрочуд важке завдання наповнити самоврядування реальним змістом. Комуś це вдасться зробити без зайвих втрат, інші потратять роки, аби досягнути стабільності. Ми поцікавилися в голови Народного Руху, колишнього міністра регіонального розвитку Василя Куйбіди, станом місцевих справ та його баченням розв'язання регіональних проблем.

читайте на сторінці **2**

ЗАКЛИКАЮ ВСІХ НЕБАЙДУЖИХ ГРОМАДЯН ГОЛОСУВАТИ ЗА НАРОДНИЙ РУХ УКРАЇНИ

Звернення лідера Народного Руху України
Василя Куйбіди до українців!

Дорогі українці!

Сьогодні наша держава знову стоїть на порозі нових виборів до представницьких органів місцевого самоврядування. З початком виборчої кампанії як новостворені так і відомі українцям партії почали засипати міста та селища політичною рекламою. Передвиборчі обіцянки не надто відрізняються одна від одної: кожна партія обіцяє громадянам забезпечити вищий рівень життя. Особливо цинічно такі обіцянки звучать із вуст тих, хто вже був або є при владі, але попередні свої обіцянки не виконав. Не викликають довіри і політичні проекти хвилі так званої " нової сили", які насправді є клонами попередньої чи діючої влади. Всі вони контролюються олігархами, адже звичайні громадяни не спроможні забезпечити коштами такі потужні виборчі кампанії, які ми сьогодні спостерігаємо по всій території України.

Як же зорієнтуватися українцям у цьому потоці брехні і визначитись, хто саме гідний його підтримки?

Якщо хочемо мати національну демократичну правову соціальну державу, то не можемо підтримувати партії, які руйнують нашу демократію і державність чи заважають їй стати конкурентоспроможною, монополізуючи ринки! Отже українці, які поділяють такий підхід, не повинні голосувати теж і за олігархічні проекти.

У час лихоліття і випробувань Народний Рух України закликає голосувати тільки за добре відомі своєю патріотичною діяльністю партії, які не скомпрометували себе брехнею, не піддавалися кон'юктурі поточного моменту, а стояли і стоять на

сторожі нашої державності.

До таких небагатьох партій належить і Народний Рух України, створений за ініціати-ви українського народу і складається з людей, які не женуться за посадами чи фінансовими благами, а думають про державу, про націю, про її майбутнє.

РУХ формувався десятиліттями, відбираючи тих, хто найбільш гідний реалізовувати владу. Він завше боровся за утвердження національної державності і ніколи не прислуговував олігархату.

В історії РУХу були злети і падіння. Але Народний Рух України, ніколи не маючи повноти державної влади для втілення своєї програми, реалізовував владу в територіальних громадах, відстоюючи інтереси України та її громадян. Часто, навіть невелика кількість депутатів-рухувців у місцевих радах робили більше для захисту інтересів українців, ніж владні партії.

Саме тому закликаю всіх тих, кому не байдужа доля нашої України віддати свій голос за Народний Рух України, щоб вже вкотре не помилитись і не жалкувати про свій вибір, повіривши порожнім обіцянкам олігархічних прислужників.

Разом збудуємо українську національну демократичну державу!

ДО ПЕРЕМОГИ!

Голова
Народного Руху України
Василь Куйбіда

Місцеві вибори – шанс виправити ситуацію у місцевому розвитку

Економічна криза переростає у соціальну, а соціальна – у політичну

Динаміка економічного розвитку переважної більшості регіонів протягом останніх двох років негативна. Причому і ці області України, і ті, які демонструють відносну стабільність, наприклад, Волинська, Вінницька, Житомирська здебільшого орієнтовані на традиційні ресурси та фактори конкурентних переваг, одним з яких низька ціна робочої сили. Це, у свою чергу, через відсутність зацікавленості у заміщенні людської праці технікою, гальмує інноваційні процеси.

Переважаюча більшість регіонів України також екстенсивно використовує природні ресурси. Сьогодні у багатьох регіонах з'явилися ознаки соціальної деградації. Розглядаючи причини такого стану регіонів, їх можна поділити на дві групи:

1) проблеми загальнодержавні, джерело яких знаходиться поза регіоном;

2) проблеми регіональні.

До першої групи причин належать:

а) розвалена внаслідок стрімкої девальвації гривні та інфляції цін грошово-кредитна система. Наслідком цього стало вилучення інвестиційних і кредитних ресурсів з економіки;

б) відірваність банківського сектора від реального сектора економіки і його деградація. Підприємства не можуть отримати бажаних позик, більш того - не можуть користуватися власними коштами, які є на рахунках проблемних банків. За таких умов сподіватися на відновлення виробництва марно.

в) не достатній розвиток ринкової інфраструктури, монополізований ринок з домінуванням олігархічної складової;

г) фізична зношеність і моральна застарілість основних фондів, у першу чергу у енергетичній і промислових галузях;

д) корупція;

е) непередбачуваність митного режиму;

Зрозуміло, що без зняття цих причин будь-які зусилля регіонів приречені на невдачу.

До причин другої групи (регіональні) належать:

а) обумовлені історичними, природними, демографічними факторами регіонального характеру;

б) неефективне регіональне управління, зумовлене неготовністю керівництва регіонів працювати у нових умовах, брак відповідного досвіду, знань і навиків;

в) соціальні, економічні, політичні інші причини регіонального значення.

Наслідком дії перелічених причин є збитковість більшості регіонів і втрата ними ринків, що виражається у прискоренні і поглибленні падіння внутрішнього виробництва, скороченні робочих місць, вкрай поганому фінансовому стані суб'єктів господарювання.

Економічна криза переростає у соціальну, а соціальна - у політичну. Україна впевнено рухається до системної кризи. При чому цей процес гальмується не свідомими діями КМУ, у основі яких лежить відповідна політика, а тіньовою економікою. Це та частина економіки, в яку уряд ще не втрутився і яка тому дає можливість українцям виживати. Безпорадність КМУ, НБУ, нескордированість їх дій дають підстави вважати, що причини першої групи мають принаймні середньостроковий характер, а відтак сподіватися на швидке одужання економіки не варто.

До того ж в Україні дотепер не сформовані пріоритети державної регіональної політики, незадовільно працюють її інструменти, недостатньо враховуються об'єктивні фактори й бар'єри територіального розвитку.

Основне завдання сьогодні зупинити економічний спад

Зрозуміло, що основне завдання сьогодні зупинити економічний спад. Тільки після цього можна реалізовувати стратегії еконо-

мічного зростання. Очевидно, що при формуванні сьогодні нових стратегічних програм соціально-економічного розвитку регіонів України акценти слід перенести на врахування довгострокових тенденцій. Зокрема:

1. Здійснювати комплексну реструктуризацію господарства індустріально-розвинених регіонів у бік зниження енерго-, ресурсоспоживання.

2. Розвивати в регіонах інформаційно-комунікаційні мережі.

3. Вдосконалити функціонуючий в Україні неефективний механізм регіональної бюджетної політики.

Сьогоднішній стан регіонів вимагає:

розробки нових концепцій, стратегій та програм розвитку і модернізації економіки регіонів;

- формування ефективної системи управління регіоном;

формування ефективної державної підтримки процесу розвитку регіональної інноваційної інфраструктури;

- вдосконалення концепції національної інноваційної системи на засадах стратегічної моделі інноваційного процесу;

- розробки комплексу засобів матеріально-технічного і фінансового забезпечення інвестиційно-інноваційних проектів;

- розробки концепції регіональної інноваційної політики;

- міжрегіонального співробітництва як напрямку соціально-економічного розвитку територій.

- проведення стимулюючої політики підвищення територіальної мобільності населення;

- проведення модернізації економіки на засадах інноваційного розвитку;

- забезпеченням взаємозв'язку шляхом державної підтримки між державою, регіональним розвитком інноваційної сфери та реальним сектором економіки.

Зупинитися потрібно на інноваціях, бо, рухаючись традиційно, ми будемо приречені залишитися на задвірках загально цивілізаційного розвитку.

Зазначу, що розвиток єдиного економічного простору в Україні є важливим. Але не менш важливим є сьогодні формування єдиного ціннісно-гуманітарного простору, згуртування регіонів за всіма параметрами шкали національних цінностей, бо подолати кризу, в якій опинилася Україна, тільки економічними механізмами не можливо, що демонструє досвід інших держав.

Без ідеї, яка гуртує націю, владу і опозицію, без спільного розуміння національних цінностей і інтересів це зробити не вдасться. Думаю, в цьому плані була б доречною загальноукраїнська дискусія щодо національних інтересів, яка б згуртувала націю і заклала основи співпраці між нею і владою, змусила б і владу, і опозицію працювати на реалізацію національних інтересів. З цієї метою НРУ запропонував Концепцію національних інтересів.

Розвиток єдиного економічного простору в Україні є важливим. Але не менш важливим є сьогодні формування єдиного ціннісно-гуманітарного простору, згуртування регіонів за всіма параметрами шкали національних цінностей, бо подолати кризу, в якій опинилася Україна, тільки економічними механізмами не можливо, що демонструє досвід інших держав.

Народний Рух підтримує професіоналів, патріотів

НРУ своїм рішенням підтримує кандидатів на посади міських голів міст обласного значення на чергових місцевих виборах. Відповідна ухвала Політичної Ради Народного Руху України розміщена на сайті партії.

"Розглянувши звернення обласних (крайових) організацій НРУ, Львівської обласної організації ПП "Громадянська позиція", Львівської обласної організації Конгресу Українських Націоналістів щодо підтримки кандидатів на посади міських голів міст обласного значення на чергових місцевих виборах 25 жовтня 2015 року, Політична Рада Народного Руху України ухвалила: Підтримати кандидатів на посади міських голів міст обласного значення:

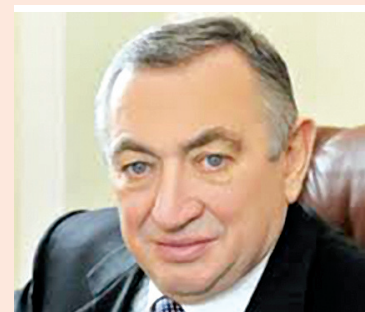

Надал Сергій

кандидат на посаду міського голови Тернополя

Гурвіц Едуард

кандидат на посаду міського голови Одеси

Бляхарський Олег

кандидат на посаду міського голови Деражні

Гірняк Володимир

кандидат на посаду міського голови Львова

Атаманчук Віта

кандидат на посаду міського голови Кіровограда

Народний Рух запропонував до Київради найбільше жінок

У виборах до Київради візьмуть участь більше 900 українок

У виборах до Київради візьмуть участь більше 900 українок.

Згідно даних, що розміщені на сайті ЦВК, у виборах до Київської міської ради візьмуть участь 2 847 кандидатів: 1934 з них - чоловіки, а 913 - жінки.

Про це повідомляє Держкомзакор. Київ з посиланням на громадську мережу ОПОРА.

У всіх районах області, районних центрах, містах і містах обласного значення є наші представники

Народний рух України представив команду для участі у виборах на Львівщині

Команду для участі у виборах на Львівщині представив Народний рух України 10 жовтня під час урочистої академії у Львівському національному академічному театрі опери та балету імені С. Крушельницької.

Про це йдеться у сюжеті телеканалу ЗІК. Під час виступів зі сцени прозвучало чимало тез про те, що складний час ставить непрості завдання перед "Рухом", - першої партії незалежної України.

"Ми говоримо про те, що потрібно припинити цю загальнокорупційну схему, яка є залишком радянської системи і яка годує олігархів, які сьогодні, через засоби масової інформації, годують нас новітніми політичними проектами, які самі ж і фінансують, - каже голова фракції НРУ у Львівській обласній раді Андрій Корнат. - Партоменклатура помінялася на фінансово-промислові

Таким чином, загалом жінки складають близько 32% від усіх кандидатів. Проте тотальну більшість виборчих списків очолюють все ж чоловіки.

Якщо говорити більш детально про дотримання кожною з партій гендерної квоти, то лише 7 з 40 партій, не враховували її при затвердженні виборчих списків. Це "Блок Дарта Вейде-

Гендерної квоти дотрималися лише 33 партії з 40. Найбільше жінок у списках Народного Руху - 41.

ра", ВО "Батьківщина", "Право народу", "Рух за реформи", "Спільна дія", "5.10" та "Українська республіканська партія".

Найбільше жінок у відсотковому відношенні у списках партій: "Відродження України" (54,5%), "Воля" (48,6%), "Зелені" (44,4%), та "Совість України" (58,8%).

Натомість у кількісному відношенні найбільше жі-

ші представники, - розповів перший номер списку НРУ до Львівської обласної ради Богдан Гагалюк. - Формуємо по секціях: це є освітяни, медицина, волонтери, військові АТО, підприємці. Всі разом це велика громада Народного руху, яка йде на ці вибори".

"Сьогодні потреба такої партії просто необхідна для України, - розповів гість зібрання, народний депутат України від НРУ III і IV скликань Валерій Асадчев. - Якщо ми хочемо побудувати цивілізовану політичну систему в Україні, ми повинні почати з побудови цивілізованих політичних партій. Партій, в яких ведеться реальна дискусія, партій, де ведеться реальна конкуренція".

Команда "Руху" висловила готовність змінити ситуацію на місцях. Під час зібрання, партійці також вшанували пам'ять лідера Народного руху - В'ячеслава Чорновола.

Кандидат від РУХу отримав нагороду від Патріарха

Валентин Середюк, кандидат в депутати до Львівської міської ради від Сихівської команди рухівців, нагороджений Патріархом Філаретом орденом "За любов до України" за значний внесок в роботу Самооборони Майдану та волонтерську роботу у забезпеченні військовослужбовців на сході України.

75 рухівців розбудовуватимуть Прикарпаття

В Івано-Франківську обласну раду від НРУ зареєстровано 75 кандидатів. Очолив список Народного Руху України в області депутат обласної ради, голова Івано-Франківської крайової організації НРУ Ігор Шумега.

НРУ консолідував у своїх лавах кращий науковий потенціал Прикарпаття. Серед кандидатів відомі українські професори та науковці. Зокрема: о завідувач кафедри українознавства Івано-Франківського медичного національного університету, український учений-історик і теоретик української літератури та етнології, академік АН ВШ України Качкан Володимир, завідувач кафедри слов'янських мов Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, доктор філологічних наук Леся Микола, професор, доктор технічних наук, академік, заслужений діяч науки і техніки України, дійсний член Академії технологічних наук України, завідувач кафедри неорганічної та фізичної хімії інституту природничих наук Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника Сіренко Геннадій, вчений-винахідник, доктор хімічних наук, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, завідувач кафедри Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника Миронюк Іван

нок у списках Народного Руху України - 41.

Зазначимо, що відповідно до ч. 3 ст. 43 Закону України "Про місцеві вибори": "Усі кандидати у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, міських, районних у містах, сільських, селищних рад, кандидати на посаду сільського, селищного, міського голови, старости, зареєстровані у встановленому цим Законом порядку (далі - кандидати), мають рівні права і можливості брати участь у виборчому процесі відповідних місцевих виборів. Представництво осіб однієї статі у виборчих списках кандидатів у депутати місцевих рад у багатомандатних виборчих округах має становити не менше 30 відсотків загальної кількості кандидатів у виборчому списку. Усі місцеві організації партій - суб'єкти виборчого процесу мають рівні права і можливості брати участь у відповідному виборчому процесі у порядку та в межах, встановлених цим Законом".

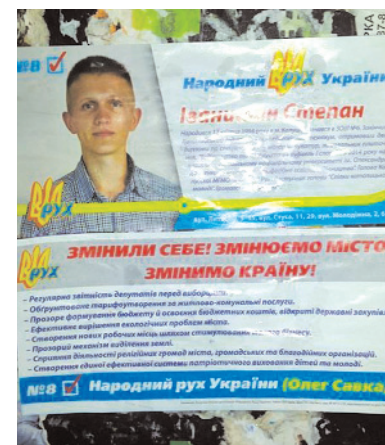
Голова Народного Руху України Василь Куйбіда відвідав Коломийщину

Голова НРУ Василь Куйбіда відвідав з робочим візитом Івано-Франківщину, де провів прес-конференцію, на якій підтримав кандидатів від НРУ до обласної ради і схвалив районні виборчі списки.

Пізніше очільник Руху відвідав до міста Коломия, де провів зустріч з виборцями, яка проходила у Народному домі міста. В переповненому залі були присутні не тільки кандидати в депутати до

міської, районної та обласної рад від Коломийщини, а й небадужі виборці. Після виступу голова НРУ вручив посвідчення кандидатам до обласної ради від Коломийщини та підтримав змістовну виборчу програму кандидата від НРУ на посаду міського голови Михайла Комісарука - депутата Коломийської міської ради, голову постійної комісії з питань бюджету фінансів, податків, інвестицій і соціально-економічного розвитку.

У Калуші агітки Руху заклеюють листівками конкурентів

У Калуші агітаційні листівки одних партій заклеюють листівками інших. Кандидати у міську раду скаржаться на неповагу з боку опонентів та просять керівників партій розповісти "своїм людям", що таке чесні вибори. Організатори виборів нагадують опонентам, що в передвиборчій агітації міська влада виділила 11 рекламних площин для розміщення агітаційних матеріалів, повідомляють "Вікна". А оскільки багато партій є ідеологічно схожими і зможуть створити коаліцію у міськраді, не варто забувати про повагу один до одного у передвиборчий період. Кандидата у міську раду від НРУ Степана Іванишина заховали від людей провадні кандидати "Блоку Петра Порошенка".

ІДЕЇ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА ЖИВУТЬ І ПЕРЕМАГАЮТЬ

Нині, коли на порядок денний вплигло питання децентралізації України, низка фахівців звернулися до ідей В'ячеслава Чорновола початку 1990-х років, що стосуються федеративного устрою нашої держави, та чому від них лідерів Руху згодом довелося відступити. Пропонуємо вашій увазі міркування людей, які предметно займалися цим питанням. - Які фактори, на Ваш погляд, зумовили прихильність Чорновола до ідей федералізації? І які причини невдовзі змусили його зрезигнувати?

Сергій Адамович, заступник голови Івано-Франківської ОДА, автор низки наукових статей на теми державотворення, історії Народного руху та Галицької асамблеї:

"Чорновіл належав до політиків, котрі заради соборності країни жертвували можливими тактичними успіхами"

- В'ячеслав Чорновіл, висловлюючи свої думки з приводу державного устрою, не мав на увазі федералізацію у звичному розумінні. Він швидше говорив про федералізацію як українську децентралізацію, тобто устрій, який би не загрожував єдності країни. Крім того, він вважав, що федералізація - це можливість зберегти Україну в тодішніх кордонах, бо не знав, як поведуться в умовах незалежної України інші регіони.

- Однак Чорновіл говорив про запровадження двопалатного парламенту, а на локальному рівні - про інститути земельного уряду та земельного парламенту. Хіба подібні структури не є атрибутами саме федерації?

- Поняття федерації є доволі "розмитим". У Європі це використовують поняття "регіональної держави", і тут можна згадати про досвід Італії. Є різниця між чистою федерацією та регіональною державою. І, власне, важко знайти приклад успішної федерації. Зазвичай федерації утворюються тоді, коли різні країни сходяться до купи: спершу вони зливаються у конфедерацію, потім у федерацію, відтак вони можуть або зберігати свій формат, або переростають зрештою в унітарну державу. Але зворотний процес, коли унітарна держава трансформується у федерацію, може завершитися розпадом країни. Особливо ж тоді,

коли йдеться про поділ на дві частини і коли нема третього суб'єкта, котрий був би "пом'якшувальним", спроможним збалансувати конфлікт між двома сторонами. Тому в нас небезпечно створювати федерацію, бо тоді буде чітко виражена українська частина та чітко виражена проросійська.

- Повернімося до попереднього питання: чому Чорновіл відмовився від ідей федералізації. Він розгледів ризики відцентрових процесів?

- Він побачив, що певні сили, інспіровані з Москви, почали розхитувати країну (сепаратисти активізувалися на Донбасі під гаслами Донецько-Криворізької республіки, а на Херсонщині - із закликами до створення "Новоросії", гаряче було і в Криму. - "Z"). Федералізація дозволила б створити федеративні князівства, котрим було б легко керувати з Москви.

Ще один фактор: Чорновіл став головою обласної ради, він вступив у реальну політичну боротьбу і побачив, наскільки складно втілити це бачення. І також побачив, що в цьому, зрештою, нема великої доцільності.

- Як сприймали ідеї федералізації у середовищі Чорновола?

- Не можу сказати, що це ставилося у негатив. Доцільніше казати, що це була дискусія в побудові майбутньої держави. Була така думка, і за відсутності досвіду в державотворенні її не критикували як щось геть погане.

Але ще треба сказати, що Чорновіл належав до політиків, котрі заради соборності країни жертвували можливими сьогодинішніми тактичними успіхами. Наприклад, коли можна було "взяти" Західну Україну, він зосередився на загальнодержавній боротьбі, він переймався поширенням ідей соборності на Східну Україну, дбав про єдність країни, вважаючи водночас, що єдність - у різноманітності.

- Чи можна трактувати Галицьку асамблею як "пробу" федерації, а точніше федеральної землі?

- Якщо подивитися документи Галицької асамблеї, то В'ячеслав Чорновіл якось говорив, що, звичайно, її члени є "соборниками", але якщо радянська потуга вдаватиметься до агресивних кроків, то асамблея буде останнім захистом для України. Га-

даю, цей варіант розвитку подій теж розглядався як імовірний.

Загалом Галицька асамблея - це намір продемонструвати єдність галицьких областей, у тому числі для захисту економічних інтересів. Тоді почався розпад економічних зв'язків, у господарчі розгорталися негативні процеси - а трьома областями разом було легше обстоювати своє бачення в економічній, культурній та інших сферах. Розглядалися насамперед переваги у кооперації областей. А вже на крайній випадок, якби російська машина почала репресивну діяльність, то ми б побачили спроби Західної України стати більш автономним або навіть незалежним суб'єктом.

Мирослав Маринович, віце-ректор Українського католицького університету, автор передмови до VII тому збірки творів Чорновола:

У парламенті Чорновіл віч-на-віч побачив "клановий федералізм"

- Чорновіл відмовився від ідей федералізації, бо відчував, що суспільство не сприймає такої позиції. Він як демократ реагував на критику людей, на спротив людей. Ідея федералізації була сприйнята дуже негативно. Незважаючи на високий авторитет Чорновола, загальний настрій був критичний.

Якщо говорити про саму ідею, я сказав би так: якби в той час існувало поняття децентралізації, то Чорновіл дуже легко змінив би риторику, замінивши термін "федералізація" "децентралізацією". Йому йшлося про те, щоби регіони були відповідальні за свою долю, за своє виживання. Він не був схильний забирати у центральній владі абсолютно все і перетворювати

регіони на феоди, непідвладні центральній владі. У риторичі того часу це звучало як федералізація, хоча, якщо глибше подивитися, то йшлося про неприйняття радянського централізму, про прагнення вирватися з цього централізму.

Чорновіл відчував, що українці люблять жити своїм, я сказав би, містечковим стилем життя. Що не село - то трошки інші слова колядки. Це щось дуже українське. Він правильно відчував, що Україна - мережева. Ми пересвідчилися в цьому на Майдані, Розуміємо тепер, що можна самоорганізуватися, не маючи одного центрального керівництва. На Майдані були групи, команди, сотні, автономні одиниці, котрим рухала одна ідея, - але не було центрального керівництва. Чимось таким і був федералізм, пропонувався Чорноволом.

Микола Поровський, голова РХП, офіцер Збройних Сил України:

"Чорновіл відчував, що Україна - мережева"

- Чи можна Чорновола називати "федералістом"?

- Речі, котрі зараз приписують Чорноволо, - це перебільшення. Він говорив не безпосередньо про федералізацію, а про посилення місцевого самоврядування, про укрупнення територій від областей до історичних територіальних об'єднань. Про односторонній федеративний устрій не йшлося.

- Чорновіл обстоював низку ініціатив, що часто притаманні федеративним республікам. Наприклад, двопалатний парламент...

- Він не до кінця усвідомлював, чим є двопалатний парламент. Повірте, я був знайомий із ним ще з 80-х років, ми тривалий час працювали разом. Тому можу сказати, що в нього часто виникали ідеї без практичного підґрунтя і наповнення. Зрештою, двопалатний парламент не обов'язково є атрибутом саме федеративної держави.

- Чи вбачав Чорновіл у Галицькій асамблеї прообраз федеративної землі?

- Ні. Галицька асамблея - це спроба обласних рад, до яких прийшли демократичні, проукраїнські налаштовані депутати, об'єднати зусилля і допомагати один одному в умовах блокади, котру розгорнули проти них із центру.

- У чому проявлялася блокада?

- Ті області, котрі корилися центральному комітету, отримували від влади належні дотації, а ті регіони, де перемогли "рухівці", центр тримав на "голодній пайці". Тиск проявлявся не лише в економічній блокаді - під контроль центру перевели місцеві управління міліції.

- Чому Чорновіл зрештою відійшов від заяв про федеративний устрій?

- У Верховній Раді він віч-на-віч зіштовхнувся з силами, котрі виступали проти України і були охочі скористатися відцентровими процесами, - з комуністами, з луганською та донецькою кланово-олігархічними групами. Федералізм вони сприймали як механізм утвердження у цих регіонах. Що ми і отримали зараз у вигляді, перепрошую, "Лугандонії".